

Dato: 13. maj 2015

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 15. april 2015 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 273 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 273:

”Ministeren bedes redegøre for reglerne om betaling til kost på bosteder for udviklingshæmmede, herunder redegøre for, om der er forskel i egenbetalingen såfremt den udviklingshæmmede kan deltage i madlavningen. Er ministeren derudover bekendt med, at der kan være et lønbidrag på 510 kr.?”

Svar:

Reglerne for betaling af kost for mennesker med udviklingshæmning afhænger af, om borgeren er visiteret til madservice efter servicelovens § 83, eller om borgeren er visiteret til hjælp til madlavning efter servicelovens § 85. Da bolig og service er adskilt, er disse ydelser uafhængig af, hvor borger bor, men afhænger derimod af borgerens behov. Endelig kan der være borgere, som selv står for indkøb og madlavning, og som derfor hverken er visiteret til eller kan opkræves betaling for dette.

Borgere, der er visiteret til madservice, jf. servicelovens § 83, stk. 1, nr. 3, og bor i plejeboliger og plejehjem, i botilbud efter §§ 107, 108 eller lignende boenheder, hvortil der er knyttet omsorgs- og servicefunktioner med tilhørende personale, kan højst betale 3.425 kr. pr. måned (2015-niveau) for fuld kost.

Der kan opkræves betaling for alle de gennemsnitlige, langsigtede omkostninger, der er forbundet med at producere og levere madservice, herunder løn til personale, der er direkte involveret i produktionen. Hvis omkostningerne er lavere end den maksimale beløbsgrænse ovenfor, må der ikke opkræves mere end omkostningerne. Det er dog ikke muligt at opkræve mere i betaling pr. måned for fuld kost end de 3.425 kr., selvom omkostningerne skulle være højere.

Borgere kan også være visiteret til § 85 bistand til at klare dagligdagens gøremål, herunder fx praktisk hjælp til indkøb og madlavning.

Når beboerne i botilbud mv. deltager i køkkenaktiviteter, herunder i madproduktion, skal kommunalbestyrelsen foretage en forholdsmæssig beregning af beboerens betaling for madservice.

Af en principafgørelse fra Ankestyrelsen (C-46-01) fra 2001 fremgår, at *der ikke kunne opkræves betaling for personaleudgifter* på 225 kr. om måneden til madfremstilling fra kvinde med udviklingshæmning, som i forholdsvis høj grad var selvhjulpen. Dette fordi indkøb, opbevaring og tilberedning af maden skete sammen med kvinden og måtte anses som et naturligt led i den socialpædagogiske optræning og bistand i bofællesskabet.

I en anden principafgørelse (C-43-05) fra 2005 kunne der opkræves betaling *for personaleudgifter* til madfremstillingen til en mand med udviklingshæmning i et bofællesskab, da manden ikke selv deltog i madfremstillingen.

Manu Sareen

/ Hanne Stig Andersen